

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Likumīga Pārcelšanās Uz Ārzemēm Ar Bērniem](#) Gibraltar

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem

Gibraltārs

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Saskaņā ar 2009. gada Bērnu likuma 30. pantu persona, pie kuras ar rīkojumu noteikta bērna dzīvesvieta, drīkst aizvest bērnu no Gibraltāra uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi.

Ja nav rīkojuma par bērna dzīvesvietu, vecāks, kam vienīgajam piešķirta aizgādība, ir tiesīgs aizvest bērnu no Gibraltāra bez otra vecāka atļaujas. Tomēr otrs vecāks, kam nav aizgādības tiesību, var neļaut aizvest bērnu no šīs jurisdikcijas, iesniedzot tiesā pieteikumu par rīkojumu aizliegt veikt konkrētas darbības.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Saskaņā ar 2009. gada Bērnu likuma 30. pantu gadījumos, kad attiecībā uz bērnu ir spēkā rīkojums par dzīvesvietu, neviena persona nedrīkst aizvest bērnu no Gibraltāra (izņemot uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi) bez visu to personu rakstveida piekrišanas, kurām ir aizgādības tiesības attiecībā uz bērnu, vai bez tiesas atļaujas.

Turklāt saskaņā ar 2011. gada Noziegumu likuma 184. pantu vecāks (un citas norādītās personas, kas ietver bērna aizbildni, personu, kurai par labu izdots rīkojums par bērna dzīvesvietu, vai personu, kurai ir bērna aizgādības tiesības) izdara noziedzīgu nodarījumu (veic bērna nolaušanu), ja viņš/viņa aizved bērnu no Gibraltāra bez attiecīgas piekrišanas (kas ir bērna mātes un tēva piekrišana, ja tēvam ir aizgādības tiesības, vai citu iepriekšminēto personu piekrišana).

Ja nav rīkojuma par bērna dzīvesvietu, bet bērna aizgādības tiesības ir piešķirtas vairāk nekā vienai personai, neviena šāda persona nav tiesīga aizvest bērnu no Gibraltāra, nesaņemot citu aizgādņu piekrišanu vai tiesas atļauju.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Vecāks, pie kura ar rīkojumu noteikta bērna dzīvesvieta un kurš vēlas pastāvīgi aizvest bērnu no Gibraltāra, var likumīgi mainīt bērna dzīvesvietu bez tiesas iesaistes, ja otrs vecāks vai cita persona, kam ir aizgādības tiesības, tam rakstveidā piekrīt. Ja piekrišana netiek dota, tiesai jāiesniedz pieteikums, lai saņemtu atļauju pastāvīgi aizvest bērnu no Gibraltāra (2009. gada Bērnu likuma 30. pants).

Bērna labklājība vienmēr ir galvenais un noteicošais faktors saistībā ar pārcelšanos uz citu valsti. Tiesneši katrā

gadījumā ņem vērā visu tiem pieejamo informāciju, pirms pieņemt neatkarīgu spriedumu. Tiesneši vienmēr tiecas pieņemt lēmumus, kas ir attiecīgā bērna interesēs.

Turklāt, ja ar rīkojumu nav noteikta bērna dzīvesvieta, personai, kurai ir aizgādības tiesības un kura vēlas pastāvīgi aizvest bērnu no Gibraltāra, ir jālūdz tiesas atļauja, ja citi aizgādņi ir atteikušies dot savu piekrišanu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Atbildē uz 1. jautājumu ir izklāstīti nosacījumi bērna likumīgai aizvešanai no Gibraltāra uz laiku, kas ir īsāks par vienu mēnesi. Persona, pie kuras ar rīkojumu noteikta bērna dzīvesvieta, drīkst aizvest bērnu uz citu valsti uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi, un tāpēc šai personai nav vajadzīga otra vecāka atļauja, lai dotos ar bērnu atvaļinājumā.

■ Lapa atjaunināta: 09/08/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.